Lietas Nr. 11130044217
K39-0295/17

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2017. gada 25. septembrī

Valmieras rajona tiesa:
tiesnesis A. Melbergs
ar tiesas sēdes sekretāri S. Miesnieci,
piedaloties prokurorei V. Žērbelei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, un

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētais/pers. A/ izvairījās no brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Proti, apsūdzētais /pers. A/, būdams sodīts ar Valmieras rajona tiesas 2017. gada 23. marta spriedumu ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem (spriedums stājies spēkā 2017. gada 19. aprīlī), būdams informēts par soda izciešanas laika sākumu un brīdināts par kriminālatbildību par izvairīšanos no brīvības atņemšanas soda izciešanas, Ieslodzījumu vietu pārvaldes noteiktajā laikā – 2017. gada 8. jūnijā plkst. 12.00 neieradās soda izciešanai Jēkabpils cietumā.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. A/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) savu vainu (vainīgumu) Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. panta pirmo daļu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanas laikā netika izdarīta.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 312. pantu, jo apsūdzētais, būdams sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanas sodu, Ieslodzījumu vietu pārvaldes noteiktajā laikā bez attaisnojošiem iemesliem neierodoties brīvības atņemšanas vietā, izvairījās no brīvības atņemšanas soda izciešanas.

Tiesa secina, ka apsūdzētā vaina (vainīgums) Krimināllikuma 312. pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētais par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms.

Nosakot soda veidu apsūdzētajam, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību, bet soda mēru – saskaņā ar Krimināllikuma 46. panta trešo daļu – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu kā mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētais ir izdarījis tīšu noziedzīgu nodarījumu pret jurisdikciju.

Ar apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu tika apdraudētas valsts jurisdikcijas intereses kriminālsoda izpildes jomā.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais.

Apsūdzētais pirms šā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas bija divas reizes sodīts krimināla kārtā (citas sodāmības par apsūdzētā iepriekš izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem bija likumā noteiktajā kārtībā dzēstas):

1) ar Valmieras rajona tiesas 2016. gada 30. septembra spriedumu par Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar piespiedu darbu uz simt sešdesmit stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz trim gadiem. Spriedums stājies spēkā 2016. gada 18. oktobrī. Apsūdzētais piespiedu darbu ir izcietis 2016. gada 16. decembrī;

2) ar Valmieras rajona tiesas 2017. gada 23. marta spriedumu par Krimināllikuma 175. panta pirmajā daļā, 262. panta pirmajā daļā un 312. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo daļu un 51. panta pirmo daļu galīgais sods apsūdzētajam noteikts – īslaicīga brīvības atņemšana uz diviem mēnešiem un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz pieciem gadiem. Spriedums stājies spēkā 2017. gada 19. aprīlī. Apsūdzētais īslaicīgās brīvības atņemšanas sodu ir izcietis 2017. gada 30. augustā (lietas 4.-5. un 19.-22. lapas).

Apsūdzētais ir vairākas reizes sodīts arī administratīvi (lietas 14.lapa).

Apsūdzētajam pašlaik ir trīsdesmit viens gads. Apsūdzētais strādā algotu darbu.

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47. panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu kā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā atzīst apsūdzētā tiesas sēdē pausto vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu.

Atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzētā rīcībā saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Krimināllikuma 312. panta sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais ir sodāms ar piespiedu darbu.

Atbilstoši Krimināllikuma 40. panta pirmās daļas otrajam teikumam piespiedu darbu var noteikt no četrdesmit līdz divsimt astoņdesmit stundām.

Tiesa, ievērojot iepriekš minēto, secina, ka apsūdzētajam piespiedu darbs ir nosakāms uz divsimt divdesmit stundām.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais šo noziedzīgo nodarījumu ir izdarījis pēc Valmieras rajona tiesas 2017. gada 23. marta sprieduma spēkā stāšanās, un apsūdzētais nav izcietis papildsodu – tiesību ierobežošanas sodu pēc minētā sprieduma (neizciestais

tiesību ierobežošanas sods – četri gadi astoņi mēneši 21 diena), atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas noteikumiem šajā spriedumā apsūdzētajam noteiktajam sodam ir pievienojams neizciestais sods pēc Valmieras rajona tiesas 2017. gada 23. marta sprieduma.

Tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā noziedzīgo nodarījumu, par kuriem taisīti abi spriedumi, raksturu un radīto kaitējumu, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, šajā lietā konstatēto atbildību mīkstinošo un atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā, ar šo spriedumu noteiktā soda veidu un apmēru, kā arī neizciestā soda veidu un apmēru pēc iepriekšējā sprieduma.

Tāpat tiesa, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, ņem vērā arī likuma prasības par galīgā soda pēc spriedumu kopības apmēru.

Tā Krimināllikuma 51. panta otrā daļa noteic, ka galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem ir jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta $1.^1$ daļu, nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja: .. 2) ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs.

Tiesa, ņemot vērā visu iepriekš minēto, secina, ka šajā gadījumā ir piemērojami Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas noteikumi par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma pilnīgu pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam.

Tiesa, ņemot vērā ar šo spriedumu apsūdzētajam noteikto soda veidu un apmēru, kā arī neizciestā soda veidu un apmēru pēc iepriekšējā sprieduma, secina, ka šajā gadījumā nav pamata piemērot Krimināllikuma 51. panta pirmās daļas vislabvēlīgākos noteikumus par neizciestā soda pēc iepriekšējā sprieduma daļēju pievienošanu jaunajā spriedumā noteiktajam sodam.

Tiesa atzīst, ka iepriekš minētais galīgā soda pēc spriedumu kopības apmērs atbilst visiem lietā noskaidrotajiem apstākļiem, kas saskaņā ar likumu ir ņemami vērā, nosakot sodu pēc spriedumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā to, ka krimināllietas iztiesāšana pēc būtības ir pabeigta, un apsūdzētajam tiek noteikts sods, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu, atzīst, ka apsūdzētajam kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, drošības līdzeklis nav izraugāms.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514. pantu, 520. panta pirmo daļu, 523., 527., 528. un 529. pantu,

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 312. pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar piespiedu darbu uz divsimt divdesmit (220) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta pirmo daļu šajā spriedumā /pers. A/ noteiktajam sodam pilnīgi pievienot neizciesto sodu pēc Valmieras rajona tiesas 2017. gada 23. marta sprieduma un galīgo sodu noteikt – piespiedu darbu uz divsimt divdesmit (220) stundām un transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem (4) gadiem astoņiem (8) mēnešiem divdesmit vienu (21) dienu.

Drošības līdzekli /pers. A/ kriminālprocesā, kamēr spriedums stājas spēkā, neizraudzīt.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc sprieduma kopijas pieejamības dienas apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Valmieras rajona tiesā.

Sprieduma kopijas pieejamības diena – 2017. gada 29. septembris.

Tiesnesis A. MELBERGS